



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3241/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Blaženki Butigan Matić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja JOSIPA ČELINE iz Zagreba, Radoslava Cimermana, OIB: 76791487757 zastupana po punomoćniku, Goranu Devrnji, odvjetniku iz Zagreba protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 zastupana po punomoćniku Damiru Metelko, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 07. rujna 2026., u prisutnosti, punomoćnika tužitelja Gorana Devrnje, odvjetnika i punomoćnika tuženika Marka Metelka, odvjetnika, dana 30. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 isplatiti tužitelju JOSIPU ČELINI iz Zagreba, Radoslava Cimermana, OIB: 76791487757 iznos od 4.165,17 EUR sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 05. svibnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao djelomično neosnovan zahtjev za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos od 4.165,17 EUR u razdoblju od 30. rujna 2015. do 04. svibnja 2023. po stopi koja se do dana 31.07.2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 04. svibnja 2023. godine po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju

je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 kao i dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

" Nalaže se tuženiku ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, da tužitelju JOSIPU ČELINI, Radoslava Cimermana 42, Zagreb, OIB: 76791487757, isplati iznos od 16.319,89 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od:

11,95 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
18,89 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
24,73 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
11,03 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
7,22 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
11,38 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
3,09 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
4,95 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
13,14 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
51,90 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
22,41 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
57,33 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
59,54 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
61,78 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
55,12 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
56,47 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
48,95 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
40,13 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
43,76 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
49,60 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
43,93 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
43,32 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
50,72 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
56,65 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
64,40 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
62,53 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
75,87 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
72,98 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
76,15 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
103,81 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
90,15 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
132,71 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
118,38 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
103,69 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
139,82 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
158,25 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
144,46 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
148,72 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
137,17 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
138,45 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
173,18 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
176,40 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
217,02 EUR od dana 30.09.2015. do isplate

211,27 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
179,39 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
173,16 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
170,99 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
178,99 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
187,93 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
188,13 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
182,55 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
184,39 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
187,83 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
184,56 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
184,80 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
181,66 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
175,44 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
182,60 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
184,65 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
184,80 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,43 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
181,10 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
182,91 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
178,91 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
167,67 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
163,24 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
167,86 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
172,58 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
181,26 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
178,80 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
179,34 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
180,90 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
163,55 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
165,90 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
164,23 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
161,24 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
159,75 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
161,03 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
164,62 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
169,20 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
169,97 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
171,55 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,23 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
172,68 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,74 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,74 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,74 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,74 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,74 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
174,74 EUR od dana 30.09.2015. do isplate
4.509,75 EUR od dana 30.09.2015. do isplate

po stopi koja se do dana 31.07.2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. godine po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja teče od dospelosti svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana. "

III. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika prema tužitelju za isplatu iznosa od koja iznosi CHF 4.902,41 odnosno u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju na dan plaćanja svakog anuiteta iznos od kn 4.902,41 / EUR 4.094,98 zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na sljedeće iznose:

- CHF 18,30 izraženo u kn 110,83 / EUR 14,71 od 02.06.2011. pa do isplate,
- CHF 18,28 izraženo u kn 111,76 / EUR 14,83 od 02.07.2011. pa do isplate,
- CHF 18,26 izraženo u kn 118,92 / EUR 15,78 od 02.08.2011. pa do isplate,
- CHF 18,23 izraženo u kn 117,69 / EUR 15,62 od 02.09.2011. pa do isplate,
- CHF 18,21 izraženo u kn 111,87 / EUR 14,85 od 02.10.2011. pa do isplate,
- CHF 51,16 izraženo u kn 313,91 / EUR 41,66 od 02.11.2011. pa do isplate,
- CHF 51,08 izraženo u kn 312,29 / EUR 41,45 od 02.12.2011. pa do isplate,
- CHF 51,01 izraženo u kn 316,00 / EUR 41,94 od 02.01.2012. pa do isplate,
- CHF 50,94 izraženo u kn 320,17 / EUR 42,49 od 02.02.2012. pa do isplate,
- CHF 50,87 izraženo u kn 319,84 / EUR 42,45 od 02.03.2012. pa do isplate,
- CHF 50,79 izraženo u kn 316,84 / EUR 42,45 od 02.03.2012. pa do isplate,
- CHF 50,72 izraženo u kn 316,46 / EUR 42,00 od 02.04.2012. pa do isplate,
- CHF 50,64 izraženo u kn 316,97 / EUR 42,07 od 02.05.2012. pa do isplate,
- CHF 50,56 izraženo u kn 316,06 / EUR 41,95 od 02.07.2012. pa do isplate,
- CHF 50,48 izraženo u kn 315,68 / EUR 41,90 od 02.08.2012. pa do isplate,
- CHF 50,40 izraženo u kn 313,58 / EUR 41,62 od 02.09.2012. pa do isplate,
- CHF 50,32 izraženo u kn 309,91 / EUR 41,13 od 02.10.2012. pa do isplate,
- CHF 50,24 izraženo u kn 31,06 / EUR 41,55 od 02.11.2012. pa do isplate,
- CHF 50,16 izraženo u kn 313,60 / EUR 41,62 od 02.12.2012. pa do isplate,
- CHF 50,08 izraženo u kn 313,18 / EUR 41,57 od 02.01.2013. pa do isplate,
- CHF 49,99 izraženo u kn 307,37 / EUR 40,80 od 02.02.2013. pa do isplate,
- CHF 49,90 izraženo u kn 310,19 / EUR 41,17 od 02.03.2013. pa do isplate,
- CHF 49,82 izraženo u kn 310,60 / EUR 41,22 od 02.04.2013. pa do isplate,
- CHF 49,74 izraženo u kn 308,09 / EUR 40,89 od 02.05.2013. pa do isplate,
- CHF 49,64 izraženo u kn 301,83 / EUR 40,06 od 02.06.2013. pa do isplate,
- CHF 49,56 izraženo u kn 299,12 / EUR 39,70 od 02.07.2013. pa do isplate,
- CHF 49,47 izraženo u kn 301,34 / EUR 39,99 od 02.08.2013. pa do isplate,
- CHF 49,37 izraženo u kn 302,63 / EUR 40,17 od 02.09.2013. pa do isplate,
- CHF 49,28 izraženo u kn 306,93 / EUR 40,74 od 02.10.2013. pa do isplate,
- CHF 49,19 izraženo u kn 303,71 / EUR 40,31 od 02.11.2013. pa do isplate,
- CHF 49,09 izraženo u kn 304,28 / EUR 40,38 od 02.12.2013. pa do isplate,

- CHF 49,00 izraženo u kn 304,70 / EUR 40,44 od 02.01.2014. pa do isplate,
- CHF 176,90 izraženo u kn 1.106,69 / EUR 146,88 od 02.02.2014. pa do isplate,
- CHF 176,50 izraženo u kn 1.111,19 / EUR 147,48 od 02.03.2014. pa do isplate,
- CHF 176,09 izraženo u kn 1.105,02 / EUR 146,66 od 02.04.2014. pa do isplate,
- CHF 175,69 izraženo u kn 1.095,56 / EUR 145,41 od 02.05.2014. pa do isplate,
- CHF 175,27 izraženo u kn 1.089,81 / EUR 144,64 od 02.06.2014. pa do isplate,
- CHF 174,85 izraženo u kn 1.088,57 / EUR 144,48 od 02.07.2014. pa do isplate,
- CHF 174,44 izraženo u kn 1.094,71 / EUR 145,29 od 02.08.2014. pa do isplate,
- CHF 174,01 izraženo u kn 1.100,86 / EUR 146,11 od 02.09.2014. pa do isplate,
- CHF 173,58 izraženo u kn 1.097,35 / EUR 145,64 od 02.10.2014. pa do isplate,
- CHF 173,15 izraženo u kn 1.099,06 / EUR 145,87 od 02.11.2014. pa do isplate,
- CHF 172,72 izraženo u kn 1.102,68 / EUR 146,35 od 02.12.2014. pa do isplate,
- CHF 172,29 izraženo u kn 1.097,35 / EUR 145,64 od 02.01.2015. pa do isplate,
- CHF 171,85 izraženo u kn 1.098,12 / EUR 145,75 od 02.02.2015. pa do isplate,
- CHF 171,40 izraženo u kn 1.095,24 / EUR 145,36 od 02.03.2015. pa do isplate,
- CHF 170,96 izraženo u kn 1.092,43 / EUR 144,99 od 02.04.2015. pa do isplate,
- CHF 170,50 izraženo u kn 1.089,50 / EUR 144,60 od 02.05.2015. pa do isplate,
- CHF 170,05 izraženo u kn 1.086,62 / EUR 144,22 od 02.06.2015. pa do isplate,
- CHF 169,59 izraženo u kn 1.083,68 / EUR 143,83 od 02.07.2015. pa do isplate,
- CHF 169,13 izraženo u kn 1.080,74 / EUR 143,44 od 02.08.2015. pa do isplate,
- CHF 168,66 izraženo u kn 1.077,74 / EUR 143,04 od 02.09.2015. pa do isplate,

po stopi koja se do dana 31.07.2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, do dana 31.12.2022. se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. , za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, da tužitelju JOSIPU ČELINI, Radoslava Cimermana 42, Zagreb, OIB: 76791487757 naknadi prouzročeni trošak od 328,56 EUR sa zateznim kamatama od 30. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja teče od dospelosti svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

V. Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je dana 14.12.2007.g. sklopio s tuženikom Ugovor o namjenskom kreditu broj: 51400607-5103761271, kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u kunsjoj protuvrijednosti iznosa od 124.602,98 CHF obračunatom prema srednjem tečaju tuženika na dan puštanja kredita u tečaj kredita (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu). U članku 7. predmetnog Ugovora o kreditu

ugovorena je za tužitelja obveza povrata iznosa kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF), u kunsnoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Banke na dan puštanja kredita u tečaj. Navedene odredbe predmetnog Ugovora o kreditu kojima je određena obveza povrata iznosa kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF) su ništetne kako se dalje objašnjava, a što ima za posljedicu primjenu predmetnog Ugovora o kreditu oslobođenog učinaka povrata iznosa kredita uz navedenu valutnu klauzulu. DOKAZ: Ugovor o kreditu broj: 51400607-5103761271 I U postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, presudom Visokog Trgovačkog suda broj: PŽ-6632/17 od 14.06.2018., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 04.07.2013., u dijelu u kojem je presuđeno da je tuženik (među ostalim bankama) u razdoblju od .2004. g. do 31.12.2008. g. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepošteno ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/13) i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Navedenim sudskim odlukama utvrđeno je kako su banke znale za opisani rizik koji sa sobom nosi švicarski franak kao valuta utočišta, a nisu na adekvatan način, usprkos svijesti o tome da potrošači to ne znaju i da im je zbog toga odredba kojom su glavnica vezali za švicarski franak nerazumljiva, o tome obavijestile potrošače, na način da svaki potrošač dobije i razumljivo upozorenje, kako bi na temelju toga bio u mogućnosti donijeti informiranu odluku hoće li prihvatiti rizik koji nosi odredba kojom se glavnica veže za valutu švicarski franak ili neće. Stoga su sudovi ocijenili da u opisanim okolnostima ni jedna od tuženih banaka nije u odnosu na osobe i interese potrošača postupala obzirno, savjesno, moralno ni pošteno te da je u trenutku ugovaranja spornih odredbi kojima se glavnica veže za valutu švicarski franak došlo do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Sukladno odredbi čl. 118 Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/2014), odnosno čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/2007, 125/2007, 79/2009, 89/2009, 75/2009, 133/2009, 78/2012, 56/2013), rubricirane presude obvezujuće su i u predmetnom postupku za naslovni sud, u smislu utvrđenja postojanja povrede kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika, odnosno utvrđenja korištenja ništetnih odredbi ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa u skladu s jednostranom odlukom banke, odnosno obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u švicarskom franku. III Imajući u vidu sve navedeno u točkama I. i II. ove tužbe, tužitelj ističe kako učinak ništetnosti gore navedenih ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli pretpostavlja tužiteljevo pravo na povrat preplaćenih iznosa u odnosu na iznose koje bi tuženiku bio dužan platiti da se od početka otplate do dana konverzije ugovora o kreditu u valutu euro za cijelo vrijeme primjenjivala otplata bez valutne klauzule. To nadalje pretpostavlja pravo na povrat preplaćenih iznosa u odnosu na iznose koje bi tužitelj bio dužan platiti tuženiku do dana i na sam dan

konverzije prema ugovorenom tečaju kune spram švicarskog franaka na dan isplate kredita. Tužitelj je dana 28.01.2016.g. s tuženikom zaključio Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je gore navedeni Ugovor o kreditu konvertirao u valutu euro sukladno ponudi tuženika na koju je isti obvezan temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015). No bitno je reći kako se provedbom navedene konverzije i zaključenjem Dodatka tužitelj ni na koji način nije odrekao svojih prava i potraživanja temeljem utvrđenja ništetnosti gore navedenih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu do dana izvršene konverzije, a niti sklapanje istog predstavlja bilo kakvu konvalidaciju učinaka ništetnosti do dana konverzije, odnosno sklapanja Dodatka. O tome je stav zauzeo i VSRH RH u odluci broj Rev 2868/2018 od 12.02.2019.g. Tuženik je tijekom otplate kredita ništetno i nezakonito tužitelju primjenom valutne klauzule u švicarskom franku obračunavao kunsku novčanu obvezu primjenjujući enormno povećanje tečaja CHF spram kune, sve do dana provedbe konverzije kredita sklapanjem Dodatka. Stoga je uslijed utvrđenja ništetnosti promjena kamatnih stopa i valutne klauzule u švicarskom franku: 1. tužitelj preplatio svaki mjesec do dana konverzije iznose anuiteta koji su se - zbog enormnog povećanja tečaja CHF spram kune uvelike u kunskom iznosu povećali u odnosu na kunske iznose po ugovorenom tečaju na dan isplate kredita ukupno iznos od 94.393,32 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate 2. tužitelju je na dan konverzije od strane tuženika nezakonito više obračunat: - iznos preostale glavnice u kunama (prema ugovorenom tečaju CHF spram kune na dan konverzije) u odnosu na iznos preostale glavnice prema ugovorenom tečaju CHF spram kune na dan isplate kredita u slučaju kada ne vrijedi valutna klauzula ukupno iznos od 242.585,96 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 28.01.2016.g. do isplate. No tužitelj uzima u obzir kako je tuženik provedbom zakonske konverzije sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) tužitelju na dan konverzije izvršio otpis preostale glavnice u iznosu od 207.257,26 kn, a što predstavlja razliku između kuskog iznosa preostale glavnice na taj dan u CHF u odnosu na kunski iznos konvertirane preostale glavnice u EUR prema simuliranom usporedivom euro kreditu, a prema zakonski određenim pravilima konverzije. Stoga postavlja kondikcijski zahtjev. za povrat preplaćenog svaki mjesec iznose anuiteta koji su se zbog povećanja tečaja CHF spram kune povećali u odnosu na kunske iznose po ugovorenom tečaju na dan isplate kredita, kao i koji su se povećali zbog promjene kamatne stope u skladu s odlukama banke, koji zahtjev specificira podneskom od 21.07.2025. u visini 16.319,89 EUR sa zateznom kamatom na pojedine iznose od 30.09.2015. do isplate, kao i zahtjev na isplatu zateznih kamata koje su obračunate na više plaćene razlike s osnova promjenljive kamatne stope i promjene tečaja, obračunate do 30. rujna 2015. i to u iznosu od 4.165,17 na koji iznos potražuje zateznu kamatu od 30.09.2015.

2. U odgovoru na tužbu tuženik i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu tužbe. Napominje kako je u konkretnom slučaju sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu 28. siječnja 2016. te je time tužitelj izjednačen s položajem u kojemu bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u Eur te da su prilikom provedbe konverzije uzeti u obzir cjelokupni uplaćeni iznosi. Osporava i tijek zatezne kamate, kao i zahtjev tužitelja na isplatu navodne razlike glavnice. Osporava tužitelju svojstvo potrošača, ističe prigovor zastare. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženiku. U daljnjem tijeku postupka ističe prigovor radi prijeboja potraživanja tužitelja i preplate koju je tuženik isplatio tužitelju u postupku konverzije kredita. Navodi kako u odnosu na tužbeni zahtjev

tužitelja kojim zahtijeva utvrđenje ništetnim odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi te ukoliko sud utvrdi ništetnom pobijanju odredbu (a što se osporava u cijelosti), iako je razvidno da je bilo kakvo potraživanje s osnove promjenjive kamatne stope u zastari, tuženik ističe da bi imao protutražbinu prema tužitelju budući bi se između stranaka primjenjivala početno ugovorena kamatna stopa od 5,25 (postala bi fiksna za cijelo razdoblje otplate kredita). U tom slučaju tužitelj više ne bi imao pravo na sniženje kamatne stope niti bi uživao zaštitu zakonskog fiksiranja kamatne stope na 3,23% iz razloga što se navedena kamatna stopa primjenjivala samo na ugovore s promjenjivom kamatnom stopom i ugovorenom valutnom klauzulom u CHF. Naime, deklaratornom pravnom zaštitom suda koja djeluje ex tunc tužitelj bi izašao iz režima pravne zaštite ustanovljenim odredbom čl. 11.a ZPK i imalo bi se smatrati kako je korisnik kredita s ugovorenom fiksnom kamatnom stopom i kunkskim kreditom, pa prema tome i nema pravo na povlašteni anuitet u smislu cit. zakonske odredbe. Kao što se navodi u gornjem tekstu svrha uvođenja fiksne kamatne stope od 3,23% temeljem Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 147/13) bila je ublažavanje aprecijacije tečaja švicarskog franka prema euru, a posljedično i prema kuni, odnosno radilo se o mjeri koja je smanjila kamatnu stopu kako bi se umanjio teret koji je postojao zbog povećanja tečaja. Tuženik je taj koji je snosio teret zakonskog fiksiranja kamatne stope i to za razliku između primjene početno ugovorene kamatne stope i kamatne stope od 3,23%, odnosno prema izračunu tuženika za iznos od CHF 4.902,41, odnosno kn 30.853,73 / EUR 4.094,98.

3. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 14.12.2007., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama tuženika te pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, je li tužitelj aktivno legitimiran u ovome postupku, ima li tužitelj svojstvo potrošača te je li tužitelj izgubio pravo na povrat plaćenoga po ništetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u obavijest o izračunu konverzije Aneks broj 1 ugovoru o kreditu (list 62-69 spisa), izračun konverzije (list 13-19 spisa), Ugovor o kreditu od 14.12.2007. sa dokumentacijom (list 22-61 spisa), dodatak Ugovoru o kreditu sa dokumentacijom (list 19-51, 101-105 spisa), iskaz Danice KOzica (list 106-107 spisa) izvod iz sudske prakse (list 129-262, 327-375, 389-414 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (list 1424-442 spisa) i saslušana je tužitelja (list 415-416194-195 spisa).

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka kako cjelokupnog, tako i svakog dokaza pojedinačno, a na osnovi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 84/08, 96/08., 123/08. i 57/11. - u daljnjem tekstu ZPP) sud je ocijenio konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovanim.

6. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 14.12.2007., u kojemu je ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Banke za CHF na dan odobrenja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama banke.

7. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tužena u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

8. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P- 1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

9. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

10. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužitelja o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušan je tužitelj, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku, odnosno, tuženik je tijekom postupka od njih odustao.

11. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je po zvanju sam elektroničar. Kredit mu je trebao radi kupnje stana kojeg je kupio te u njemu živi s obitelji. U stanu nije obavljao poslovnu djelatnost. U vrijeme sklapanja ugovora imao je trgovačko društvo prijavljeno na svoje ime i u kojem je bio zaposlen, no kredit mu nije trebao radi poslovanja trgovačkog društva, već samo radi kupnje stana. Nitko mu ništa nije posebice objasnio o valutnoj klauzuli u CHF, već su mu ponudili ugovore s valutnom klauzulom u CHF i u eurima te su mu rekli da je ovaj prvi povoljniji te se odlučio na ovaj ugovor. Ne sjeća se točno da li je sklopio dodatak ovom ugovoru tako što sam je htio ići u banku ili ga je banka pozvala, a niti tada mu nitko ništa nije objasnio. On je osobno otplaćivao kredit i još ga otplaćuje. Navodi kako je pročitao ugovor o kreditu i dodatak ugovoru istom prije potpisivanja i nije imao pitanja, te je znao da mjesečni obrok može rasti ili padati ali ne u tolikoj visini.

12. Iskaz tužitelja je prihvaćen, s obzirom da je iskazivao životno i logično, a iskaz je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku.

13. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 125/07 i 79/07, dalje: ZPP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužitelja, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za kupnju stana u kojemu živi, to sud zaključuje da je tužitelj sklopio predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača.

14. Također, na temelju prihvaćenog iskaza tužitelja utvrđeno je da tužitelj nije imao mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su mu pružene informacije na temelju kojih bi mogao procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a nije mu niti ponuđeno sklapanje ugovora koji nije bio vezan uz valutu švicarski franak.

15. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužitelj je postavio kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužiteljica ima svojstvo potrošača te kako nije bio informiran od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti u pogledu metodologije kojom će se mijenjati kamatna stopa određena Ugovorom.

16. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovora o kreditu 14.12.2007. utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je njime ugovorena promjena kamatne stope

čija visina će se mijenjati u skladu s Odlukom tuženika o kamatnoj stopi te je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, sadržane u Ugovoru o kreditu, koje se odnose na jednostrano promjenljivu kamatnu stopu i vezanost otplate kredita uz valutu švicarski franak, ništetne.

17. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, u skladu s odredbom čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku onoga što je plaćeno po predmetnom Ugovoru i onoga što bi bilo plaćeno da Ugovor nije sadržavao ništetnu odredbu o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama tuženika.

18. Međutim, s obzirom da su stranke 28.01.2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužitelj izvršio do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužiteljici mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužitelja, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužitelj zahtijeva konačnim zahtjevom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

19. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu Poslovni broj P-1438/2025-20 ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje

nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

20. Međutim, tužitelj je konačnim zahtjevom od 21.07.2025. zatražio i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

21. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV 33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi: „Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“

22. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima shvaćanje da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

23. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci proširenog vijeća od 13. sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u skladu s odredbom čl. 390. st. 2. ZPP-a, broj Rev 457/2025-21 od 27. svibnja 2026. u odnosu na pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?" dao je odgovor: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom

u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji."

24. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku dipl.oec. Darku Prpiću, a nalaz i mišljenje od 03.07.2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, a nijedna od stranaka nije imala nikakvih primjedbi na nalaz i mišljenje niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

25. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo da su Erste & Steiermarkische bank d.d. kao kreditor i Josip Čelina kao korisnik kredita zaključili dana 14.12.2007. godine Ugovor o kreditu (list: 22-29 spisa) broj: 2402006-1031262160/51400607-5103761271 (u daljnjem tekstu: Ugovor) na iznos od 124.602,98 CHF. Člankom 8. Ugovora ugovorena je redovna kamatna stopa u visini 5,25% godišnje, promjenjiva. Ugovoreni rok otplate iznosi 240 mjeseca. Člankom 7. Ugovora ugovoreno je da će se kredit otplaćivati u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Banke za CHF na dan odobrenja žiro-računa Banke. Sveukupno iznos mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 68.833,62 CHF od čega je otplata glavnice 27.820,86 CHF i kamata 41.012,76 CHF. Sveukupno iznos mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu iznosi 71.827,16 CHF od čega je otplata glavnice 26.614,97 CHF i kamata 45.212,19 CHF. Ukupno razlika u iznosu anuiteta po tečaju na dan plaćanja u odnosu na anuitete primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 88.983,42 HRK, odnosno eurska protuvrijednost po fiksnom tečaju (1 EUR = 7,53450 kn) iznosi 11.810,15 EUR. 4. Konverzija kredita Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju člankom 19.c propisan je način izračuna konverzije kredita. Prilikom izrade simuliranog otplatnog plana u EUR za određivanje iznosa početne glavnice u EUR uzeta je početno odobrena glavnica kredita u CHF po primijenjenom tečaju na dan isplate kredita za CHF čime je dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita, na tako dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita primijenjen je EUR tečaj iste vrste važeći na dan isplate kredita te je tako dobivena početno odobrena glavnica kredita u EUR. Primijenjene kamatne stope u simuliranom otplatnom planu kredita u EUR načelno su više od primijenjenih kamatnih stopa po obračunu banke za kredit u CHF (list 13-19). Razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom tečaja na dan konverzije u odnosu na iznos preostale glavnice srednjeg tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije - Aneks broj 2 ugovora o kreditu (list 62-67 spisa). Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom tečaja na dan konverzije u odnosu na iznos preostale glavnice primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 33.978,70 HRK, odnosno eurska protuvrijednost po fiksnom tečaju (1 EUR = 7,53450 kn) iznosi 4.509,75 EUR. a) Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije iznosi 60.047,98 EUR što u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Banke na dan konverzije iznosi 458.290,87 HRK. 7 8 Iznos preostale glavnice iznosi 96.782,12 CHF što u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Banke na dan isplate kredita iznosi 424.312,17 HRK. Razlika između iznosa 458.290,87 HRK i iznosa 424.312,17 HRK je 33.978,70 HRK. b) Prema Aneks broj 1 Ugovora o kreditu (list 62-67 spisa) članak 5.3. utvrđen je više uplaćeni iznos tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan

28.01.2016.g. te iznosi 36.838,82 HRK odnosno 4.889,35 EUR po fiksnom tečaju eura. Rekapitulacija potraživanja tužitelja umanjeno za preplatu iz konverzije: - zatezne kamate obračunate na više plaćene razlike anuiteta s osnove promjene tečaja obračunate do konverzije iznose 4.165,17 EUR - više plaćene razlike u anuitetima s osnove promjene tečaja iznose 11.810,15 EUR - preplata utvrđena konverzijom iznosi 4.889,35 EUR - UKUPNO I predstavlja zbroj više plaćenih razlika anuiteta s osnove promjene tečaja te zateznih kamata umanjeno za preplatu utvrđenu konverzijom i iznosi 11.085,97 EUR - razlika preostale glavnice po konverzije iznosi 4.509,75 EUR - UKUPNO II predstavlja iznos UKUPNO I uvećan za razliku preostale glavnice i iznosi 15.595,72 EUR - manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene tečaja iznose 0,00 EUR - SVEUKUPNO predstavlja iznos UKUPNO II umanjen za manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene tečaja i iznosi 15.595,72 EUR.

26. Nijedna od stranaka nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje niti je predložen kakav drugi dokaz na okolnost utvrđenja visine tužbenog zahtjeva.

27. Kako je prethodno obrazloženo da tužitelj ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022., Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. i Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo kako zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi tečajnih razlika, obračunate za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30.09.2015. iznose 4.165,17 eur, to je za taj dio tužbeni zahtjev prihvaćen u svome kondicijskom dijelu, dok je za preostali traženi dio kojim potražuje isplatu iznosa od 16.319,89 eur, kao i zahtjev za isplatom zatezne kamate koja na svaki pojedini mjesečni iznos preplate tečajnih razlika teče od 30.09.2015. do isplate, odbijen kao djelomično neosnovan.

28. Na dosuđeni iznos od 4.165,17 eura dosuđena je tužitelju i zatezna kamata koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe 05.05.2023. do isplate, budući da je već tužbom tužiteljica zahtijevala isplatu zatezne kamate na pojedini mjesečni iznos preplate, samo što je u tužbi tu kamatu iskazao s tijekom, a u podnesku kojim specificira zahtjev od 10.07.2025., istu iskazuje obračunato u apsolutnom iznosu. Naime, zatezne kamate imaju obilježje akcesornosti, jer nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja (čl. 29. st. 1. ZOO-a). Dok glavna obveza, to jest glavni dug ne bude plaćen, zatezne kamate kao sporedna tražbina nedjeljive su od njega i čine cjelinu s glavnim dugom (to proizlazi iz čl. 160. st. 2. ZOO-a). Tek nakon podmirenja glavne novčane tražbine, ako nisu plaćene i zatezne kamate, one se osamostaljuju, obračunavaju se u apsolutnom iznosu i kao za glavnu tražbinu, radi njihove isplate, može se podnijeti tužba sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate (čl. 31. st. 2. ZOO-a).

29. Dakle, kako je prethodno ovom odlukom obrazloženo, glavni dug je prestao s obzirom je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u EUR, dok je preostalo potraživanje po osnovi zatezne kamate, koja se osamostalila po prestanku glavnog duga.

30. Odredbom čl. 31. st. 2. ZOO a propisano je kako na iznos neisplaćenih kamata se mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. S obzirom da je u ovome postupku zahtjev za njihovu isplatu postavljen u tužbi, to tužitelj ima pravo na isplatu zateznih kamata koje na

dosuđeni iznos od 4.165,17 eura u skladu s odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a teku od podnošenja tužbe 05.05.2023. do isplate, stoga je tužitelj odbijen sa dijelom procesne kamate na taj iznos od 30.09.2015. do 04.05.2023., slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom II.

31. Nadalje nije osnovan prigovor radi prebijanja tuženika. Manje kamatne stope proizlaze iz činjenice što je banka jednostrano mijenjala kamatnu stopu (pa i na niže), a manje plaćeni anuiteti zbog tečajne razlike CHF koja, cijeneći sve naprijed navedeno, nije bila jasno predložena pa tužena ne može crpiti koristi iz svog nezakonitog postupanja. U odnosu na prigovor tuženika koji se temelji na činjenici da je određene mjesece tužitelj plaćao niže anuitete zbog nižeg tečaja CHF od onog koji je bio u trenutku isplate kredita posebno valja istaknuti da tuženik nema svojstvo potrošača te se na njega ne primjenjuje zaštita koja je potrošačima pružena u kolektivnom sporu. Tuženik je banka, tj. financijska institucija čija je osnovna funkcija da pruža usluge u vezi s izdavanjem kredita što znači da mu je itekako bila poznata mogućnost pada tečaja CHF i taj rizik je preuzeo kao rizik poslovanja. Dakle, obračun po nižem tečaju CHF je poslovni rizik koji je tuženiku kao financijskoj instituciji bio poznat. Osim toga, tužitelj ništa nije stekao plaćanjem manjih iznosa anuiteta pa time nisu ostvareni uvjeti na temelju kojih bi iznos više plaćenih anuiteta trebalo umanjiti za iznose manje plaćenih anuiteta kada je tečaj CHF bio niži od onoga u trenutku isplate kredita. Dakle plaćanjem anuiteta tužitelj nije ništa primio pa stoga ne postoji niti obveza vraćanja nečeg što nije primio, a time niti tražbina tužene po osnovi ništetnih ugovornih odredbi, nije niti nastala, pa je slijedom navedenog odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom III.

32. Pravna priroda spora jest stjecanje bez osnove s obzirom na to da su banke stekle određenu korist na temelju ništetnih odredbi. Što se tiče opsega vraćanja u obzir dolazi primjena čl. 1115. ZOO-a u kojem je propisano da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Prema čl. 195. dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele. Po prosudbi ovoga suda sukladno citiranom čl. 195. ZOO-a nikakva protutražbina tuženika kao vjerovnika niti ne postoji. Prema čl. 1112. st. 1. ZOO-a tko izvrši isplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili ako isplata duga zavisi od ispunjenja uvjeta. Dakle, budući je utvrđeno da je upravo tuženik inicirao ugovaranje ništetnih ugovornih odredbi nije moguće primijeniti u njegovu korist pravni institut stjecanja bez pravne osnove.

33. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u

Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

34. Tužitelju je priznat trošak i to: za sastav tužbe 500,00 EUR, za sastav podneska od 07.09.2023., 06.10.2023., 21.07.2025., 500,00 EUR za svaki podnesak za pristup na ročište 09.02.2024., 03.03.2025., 07.09.2026. 500,00 EUR za svako ročište, te za ročište za objavu presude 100,00 EUR, ukupno 3.600,00 EUR, uvećano za 25 % PDV-a od 900,00 EUR, a na osnovi Tbr. 7., Tbr. 8., Tbr. 9. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15), te trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu 218,62 EUR, i presudu u zatraženom iznosu od 300,00 EUR, a sukladno Zakona o sudskim pristojbama. (NN br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12 i 157/13, 110/15 i 118/18, u daljnjem tekstu: ZSP) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (NN 50/26).

35. Visinu troškova zastupanja sud je dosudio imajući u vidu vrijednost predmeta spora i vrijednost boda, kao i uspjeh stranaka u sporu prema konačnom zahtjevu iz podneska od 21.07.2025. od 20.829,64 EUR (dok u pogledu prigovora radi prebijanja nisu nastali nikakvi posebni troškovi) i to tužitelja u iznosu od 59,99%, (u osnovi 100% i visini od 19,99 %-dosuđeni iznos od 4.165,17 EUR podijeljen sa konačnim zahtjevom od 20.829,64 EUR, pa kad se zbroj navedena dva postotka podijele sa 2 dobije se postotak od 59,99%), a tuženika u omjeru od 40,00 % (visina 80,01 % podijeljena sa 2) pa kad se od uspjeha tužitelja oduzme uspjeh tuženika, tužitelj je u postupku uspio u omjeru od 19,99%.

36. Slijedom navedenog tužitelju je sukladno čl. 154.st. 3. i čl. 155. ZPP-a u dosuđen parnični trošak u ukupnom iznosu od 328,56 EUR, dok je tuženik zbog svega navedenog u cijelosti odbijen sa zahtjevom za naknadu parničnog troška, pa je slijedom navedenog valjalo u pogledu parničnog troška stranaka odlučiti kao u izreci ove presude pod točkom IV i V.

37. O zateznim kamatama na trošak parničnog postupka tužitelja odlučeno je na osnovi odredbe čl. 27. st. 3. Ovršnog zakona (NN br. 57/96., 29/99., 194/05. i 88/05.) i čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (NN broj 78/15), a počev od donošenja ove presude, tj. 30. rujna 2026. do isplate.

U Zagrebu, 30. rujna 2026.

Sudac:
Blaženka Butigan Matić

BLAŽENKA BUTIGAN MATIĆ



Elektronički potpisano: 30.09.2026T14:36:33 (UTC:2026-09-30T12:36:33Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 8c9d8e65-4568-49bc-acf8-50559944b477

Općinski građanski sud u Zagrebu



UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. pun. tužitelja uz rješenje o sudskoj pristojbi za presudu-324,85 EUR
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-ed695**

Kontrolni broj: **037af-f2fd3-88413**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.